

รายงานสรุปเนื้อหาและการนำไปใช้ประโยชน์จากการเข้าอบรม สัมมนา หรือประชุมวิชาการ

ข้าพเจ้า นางสาวลัดดา วัฒนะชีวะกุล ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถิติ ขอนำเสนอรายงานสรุปเนื้อหาและการนำไปใช้ประโยชน์จากการเข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การวัดและการประเมินผลตามกรอบมาตรฐาน TQF ซึ่งจัดโดย สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย ร่วมกับมหาวิทยาลัยสยาม ระหว่างวันที่ 18- 19 มกราคม 2561 ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ (สุขุมวิท 11) กรุงเทพมหานคร

ตามหนังสือขออนุญาตให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมวิชาการ เลขที่ ศธ 0523.4.7/10 ลงวันที่ 10 มกราคม 2561 ซึ่งการเข้าร่วมดังกล่าว ข้าพเจ้าได้เลือกใช้งบประมาณการพัฒนาบุคลากรตามกรณีที่ 4 ดังนั้นจึงขอนำเสนอสรุปเนื้อหาและการนำไปใช้ประโยชน์ของการเข้าร่วมประชุมวิชาการ และส่งสำเนาประกาศนียบัตรจากการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยในปัจจุบันการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาต้องเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF) ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ (learning outcomes) ของผู้เรียนอย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตในสาขาหรือสาขาวิชาของระดับคุณวุฒิเดียวกันของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งมีมาตรฐานที่เทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติและระดับสากล

ในการอบรมนั้น ผู้บรรยายได้กล่าวถึงนิยามของการวัด ว่าเป็นการกำหนดหรือให้ตัวเลขปริมาณ อันดับ หรือลักษณะของสิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยใช้เครื่องมือในการวัด ในขณะที่การประเมินผล หมายถึงกระบวนการในการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยข้อมูลจากการวัดนำมาพิจารณาเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งพฤติกรรมการเรียนรู้จะมี 3 รูปแบบคือ 1. พุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิดที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางสมองและสติปัญญา โดย Bloom และคณะ (1965) แบ่งเป็น 6 ชั้น ได้แก่ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า 2. จิตพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด เกี่ยวกับค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม เจตคติ โดย Krathwohl และคณะ (1964) แบ่งเป็น 5 ชั้น ได้แก่ การรับรู้ การตอบสนอง การรู้คุณค่า

การจัดระบบคุณค่า และการสร้างลักษณะนิสัย 3. ทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ/การ แสดงออก เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งต้อง อาศัยการประสานงานของประสาทและกล้ามเนื้อ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว คล่องแคล่ว ชำนาญ โดย Simpson (1966) จำแนกการพัฒนาการเป็น 7 ขั้น ได้แก่ การรับรู้ของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ ความพร้อมที่จะปฏิบัติ การปฏิบัติตามข้อแนะนำ การปฏิบัติจนเป็นนิสัย การปฏิบัติที่สลับซับซ้อน การ ปรับเปลี่ยนการปฏิบัติ และการสร้างแบบแผนการปฏิบัติใหม่ โดยวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมิน พฤติกรรมการเรียนรู้ จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้ 1. พุทธิพิสัย ใช้วิธีการสอบและการ สัมภาษณ์ 2. จิตพิสัย ใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสอบถาม/รายงานความรู้สึก และการสังเกต 3. ทักษะ พิสัย ใช้วิธีการสังเกตและการประเมินผลงาน โดยการประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวคิดใหม่มีความเชื่อ ดังนี้ 1. ไม่มีผู้เรียนกลุ่มใดจะใช้เป็นกลุ่มมาตรฐานให้ยึดถือเป็นมาตรฐานได้ ผู้เรียนแต่ละคนมี ลักษณะเฉพาะตน มีความถนัดและความสนใจที่แตกต่างกัน 2. การประเมินทางตรงที่อิงการปฏิบัติ ด้วยการประเมินหลากหลายจะสามารถประเมินความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ สมบูรณ์กว่า แม่นยำถูกต้องกว่า และได้ภาพพจน์ของความยุติธรรมมากกว่า 3. การประเมินเป็น ส่วนประกอบที่กลมกลืนกับหลักสูตร ดังนั้นการประเมินจึงเกิดขึ้นตลอดหลักสูตร และการเรียนการ สอนประจำวัน 4. การประเมินจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความเป็นมนุษยชาติที่เกี่ยวข้องกับ สังคมและคนอื่น ดังนั้นจึงต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลต่าง ๆ ได้แก่ครู พ่อแม่ เพื่อน ๆ และตัวผู้เรียนเอง ซึ่ง ถือเป็นหลักสำคัญทำให้กระบวนการประเมินมีความถูกต้องแม่นยำ โดยลักษณะของการประเมินการ เรียนรู้ มี 3 ลักษณะ คือ 1. การประเมินก่อนเรียน เป็นการประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน และ/หรือ การประเมินความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนเรียน 2. การประเมินระหว่างเรียน เป็นการ ตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน 3. การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน เป็นการประเมินหลังเรียน และ/ หรือการประเมินผลการเรียนปลายปี/ปลายภาค นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตในการวัดและประเมินผล ดังนี้ 1. ควรให้ความสำคัญกับพัฒนาการที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนมากกว่าเน้นที่คะแนน 2. ควรให้ ความสำคัญกับการประเมินระหว่างเรียน มากกว่าประเมินปลายภาคเรียน 3. ควรใช้เครื่องมือที่ หลากหลายเพื่อให้การผลการวัดและประเมินมีความน่าเชื่อถือ 4. ควรให้ความสนใจกับผู้เรียนอย่าง ทั่วถึง

สำหรับการปฏิบัติการนั้น มีผู้เข้าร่วมการอบรมประมาณ 100 คน แบ่งเป็น 10 กลุ่ม ข้าพเจ้าได้ อยู่กลุ่มที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ อาทิ สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และอื่น ๆ ซึ่งในการปฏิบัติจะเลือก มคอ. 3 ของคณาจารย์ในกลุ่มที่มีการวิพากษ์จากสมาชิกกลุ่มว่ามีการแก้ไขน้อยที่สุดและเหมาะสมที่จะใช้ในการนำเสนอ โดยมีวิทยากรช่วยในการให้ข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไข มคอ. 3 ของแต่ละกลุ่ม

จากความรู้ที่ได้รับในการเข้าร่วมประชุมวิชาการดังกล่าว ข้าพเจ้าสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงการเขียน มคอ. 3 ในส่วนของการวัดและประเมินผลตามผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ให้ดียิ่งขึ้น

(นางสาวลัดดา วัฒนชะชีวะกุล)

วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2561

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น (ประธานกรรมการอาจารย์ประจำหลักสูตร/เลขานุการคณะ/หัวหน้างาน)

อทล. ผศ.ดร. อดิศักดิ์ จิตนะเชื้อกุล ได้เข้าร่วมประชุมวิชาการ พบว่า
สามารถ นำความรู้ที่ได้รับมาแก้ไข มคอ. 3 ได้เป็นอย่างดี
ทำให้พร้อมทบทวนและสอนในชั้นเรียน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หนึ่งหทัย ชัยอาร)

วันที่.....1.....เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

ความคิดเห็นของคณบดีคณะวิทยาศาสตร์หรือผู้แทน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุปน ชื่นบาล)

วันที่.....เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

สมาคมเครือข่าย ควอท และ มหาวิทยาลัยสยาม
ประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ผู้เข้าสาส์ตรางวัล ดร.ลิคนา วัฒนะชีวะกุล

ได้เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการ

เรื่อง การวัดและการประเมินผลตามกรอบมาตรฐาน TQF

[PSF องค์ประกอบที่ ๑ องค์ความรู้ มิติ ๑.๒ ความรู้ในศาสตร์การสอบและการเรียนรู้
ในระดับ ๑ เลือ่วิธีวัดและประเมินผลเบื้องต้นที่สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้และผลการเรียนรู้]

ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑

(ดร.มัทนา สานติวัตร)

นายกสมาคมเครือข่าย ควอท

สำเนาให้
31.๑.๖1